

Cieľom predkladanej práce je analýza diela súčasnej indickej spisovateľky Arundhati Roy *The God of Small Things*. Pozornosť je nasmerovaná predovšetkým k tým momentom diela, ktoré ho zaraďujú do prúdu tzv. postmodernej literatúry. Termínom „postmoderný“ sa tu označuje súhrn charakteristík tak ako ich zhrnula Susan Watkins. Je to predovšetkým strata explikatívnej funkcie tzv. veľkých príbehov a s tým súvisiaci ironický pohľad na minulosť, miesanie tzv. vysokých a nízkych umeleckých foriem, intertextualita a hra s jazykom, ako aj autoreferencia nanič.

Analýza romanu prebieha na dvoch úrovniach: formálnej a obsahovej. Priestor pre formálny rozbor je vyhradený v kapitolách Jazyk a Naratív. Jazyk v romane podlieha experimentu a jeho analýza kladie dôraz na jeho expresivitu a poetickosť. Z toho vychádza aj druhá časť kapitoly o jazyku, ktorá sa zameriava práve na postmoderný moment hry a autoreferencie.

Naratívu je venovaná ústredná kapitola práce. Formálne je príbeh romanu roztriestený do niekoľkých časových a priestorových rovín. Obsahovo a metaforicky príbeh romanu pripomína staré indicke myty a táto juxtapozícia ironizuje možnosť "veľkého" príbehu ako uzavretého celku s univerzálnou platnosťou. Z toho vychádza aj teoretická analýza v druhej časti kapitoly podložená strukturalistickou teóriou rozprávania ako ju formuloval Gérard Genette.

Obsahovú rovinu analýzy diela predstavuje predovšetkým záverečná kapitola práce rozoberajúca intertextualitu romanu. Početné odkazy k východnej, západnej, klasickej ako aj populárnej kultúre nám približujú postmoderný svet zložený z heterogénnych fragmentov.